

Hoop en geduld omhelzen elkaar

Stralen van de eeuwigheid

«Hebt dus geduld, broeders, tot de komst des Heren! Zie, de landman wacht op de kostelijke vrucht des lands en heeft geduld... Oefent ook gij geduld, sterkt uw harten, want de komst des Heren is nabij.» (Jak. 5:7-8)

Op dit moment zijn miljoenen mensen over de hele wereld aan huis gebonden en leren om te wachten. En helaas betreuren niet weinigen het verlies van dierbaren van wie ze niet eens afscheid hebben kunnen nemen. Het pad van lijden, dat al lang en moeilijk is, wordt in deze omstandigheden nog moeilijker. *“Ik heb een positief bericht nodig om me ergens aan vast te houden”*, zei een jongeman overweldigd door de situatie. Waar vinden we dit?

God's Woord is een balsem die wonden kalmeert en een krachtbron temidden van het lijden. Het beantwoordt verhelderend twee belangrijke vragen in de wachttijd: Hoe moeten we wachten en wat kunnen we verwachten?

Twee woorden geven ons het antwoord: geduld en hoop. Beide zijn onze essentiële bagage om over dit moeilijke pad te reizen. **We moeten tijden van wachten omzetten in tijden van hoop en geduld.** Dan zullen we ontdekken dat **God onze tegenslagen kan omzetten in kansen.**

1. De twee armen van geduld

Het idee van geduld in de Bijbel is zo rijk dat er twee complementaire woorden voor nodig zijn. Ze zijn als de armen van een persoon:

- Doorzettingsvermogen: Volharden
- Sterkmoedigheid: Weerstaan

Geduld is doorzettingsvermogen: Volharden

«Daarom dan, laten ook wij... met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt. Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus.» (Heb. 12:1-2)

De eerste arm van geduld doet ons **volharden**. Het is de houding die ons ertoe brengt tot het einde toe vol te houden in een situatie of in een project. Natuurlijk, hoe moeilijker de situatie, hoe groter de behoefte aan doorzettingsvermogen.

Deze deugd, kenmerkend voor een volwassen persoon, maakt het mogelijk om tegenslagen het hoofd te bieden met de moed van een **marathonloper**. Het is in

die zin dat de auteur van Hebreëën ons aanspoort om **de wedloop met volharding te lopen**, «opdat gij niet door matheid van ziel verslapt» (Heb. 12:3).

Dit geduld was een **onderscheidend kenmerk van het karakter van Christus**. Om deze reden voegt de auteur eraan toe: «**ons oog gericht op Jezus...**». Geduld bracht Hem ertoe «zijn gelaat als een keisteen te maken» (Jes. 50:7; Luc. 9:51) en stelde Hem in staat het voorgestelde doel, het Kruis, te bereiken, zelfs temidden van het meest extreme lijden. Wat een grote troost om «barmhartigheid te ontvangen en genade te vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd» van Hem «die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen!» (Heb. 4:15-16)

Volharden is al winnen. Net als Paulus voor de Tessalonicenzen bidden we in dit uur van grote beproeving dat «de Here uw harten neige tot de liefde Gods en tot de volharding van Christus» (2 Tess. 3:5).

Geduld is sterkmoedigheid: Weerstaan

«De vrucht van de Geest is... geduld» (Gal. 5:22 HSV)

De tweede arm van geduld is duidelijk bovennatuurlijk, een deel van de vrucht van de Geest. Het is niet menselijk, het is goddelijk. Het woord dat in het origineel werd gebruikt, is actief en positief en staat ver af van het stoïcijnse idee van geduld. Het betekent letterlijk **“grote moed”**. Het verwijst naar een **sterke, bestendige geest**, die **standvastig is in tegenspoed**. Dit geduld geeft niet op als er moeilijke omstandigheden komen. Het is het tegenovergestelde van een laffe, kleinmoedige persoon die “verdrinkt in een glas water”.

Het Bijbelse idee is verre van het populaire concept van geduld: *“En wat kunnen we nu doen? We kunnen er niets aan doen, dus moeten we maar geduld hebben”*. Het is een houding van overgave aan machteloosheid, een conformisme dat voortkomt uit fatalisme. Integendeel, geduld als vrucht van de Geest, geeft niet op, maar vecht door; het verzwakt niet, maar versterkt in tegenspoed; het is niet passief, maar zoekt actief naar oplossingen.

Laten we nu eens kijken hoe deze twee armen ons dagelijks leven beïnvloeden, hoe geduld in praktijk wordt gebracht.

2. De praktijk van geduld: Tevredenheid

«Ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer. Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is. In elk opzicht en in alle dingen ben ik ingewijd... Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft.» (Fil. 4:11-13)

Paulus schreef deze woorden toen hij opgesloten zat in een Romeinse gevangenis. Een onvrijwillige opsluiting in zeer zware omstandigheden. Hij sprak zijn lezers niet aan vanuit een comfortabele positie, maar vanuit een zeer verontrustende situatie en in direct gevaar van de dood. Zijn leven was van de ene op de andere dag volledig veranderd. Waar kwam de kracht vandaan om zo'n serene boodschap te sturen temidden van deze angstige situatie?

Hijzelf geeft ons het antwoord: «Ik heb geleerd tevreden te zijn». Eén van de meest belangrijke bewijzen van geduld is tevredenheid. Het oorspronkelijke woord houdt in niet afhankelijk te zijn van omstandigheden en niet vast te zitten aan problemen. **Tevredenheid leren is daarom een houding bereiken die enigszins onafhankelijk is van vitale gebeurtenissen.**

Tevredenheid brengt ons ertoe om anders te zien, denken en leven in een onverwachte of veranderende situatie. In onze tijd spreken we over aanpassing en acceptatie, flexibiliteit en veerkracht. Dit alles is inbegrepen in tevredenheid. **Het is de overtuiging dat God tot Zijn doel komt in mijn leven niet ondanks de omstandigheden, maar juist door hen.**

Paulus besluit de tekst met een zin die miljoenen mensen heeft geïnspireerd: «**Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft**». Met andere woorden, ik kan sterker zijn dan elke tegenslag, ik kan elke omstandigheid overwinnen als ik in Christus ben, “verbonden” met Christus. Daarin schuilt het bovennatuurlijke element van geduld en het geheim van onze sterkmoedigheid op onze levensweg.

3. Hoop en stralen van de eeuwigheid

*«Oefent ook gij geduld, sterkt uw harten, want de komst des Heren is nabij»
(Jak. 5:8).*

Geduld is onlosmakelijk van hoop. In feite voedt het zich met hoop en op zijn beurt schept het hoop in een glorieuze goddelijke cirkel (*feedback*) (Rom. 5:4-5). We zouden kunnen zeggen dat geduld en hoop samengaan in een omhelzing.

Wat verwachten we? Onze hoop heeft natuurlijk een huidige dimensie: We kijken uit naar het einde van een epidemie. Maar deze hoop is niet genoeg en kan in frustratie eindigen als onze verwachting niet wordt waargemaakt.

Hoop eindigt niet in het hier en nu, het vliegt hoger en reikt tot in de eeuwigheid. **Het leven op aarde is een kostbaar goed, maar het is niet het hoogste goed.** Het hoogste goed is het eeuwige leven. Om deze reden waarschuwde de Heer: «En weest niet bevreesd voor hen, die wèl het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden» (Mat. 10:28). Het is indrukwekkend dat deze tekst voorafgaat aan de vertroostende belofte van Gods zorg, «de haren van uw hoofd zijn ook alle geteld» (Mat. 10:30).

Jakobus vermeldt tweemaal de komst van de Heer als hij over geduld spreekt. Dit is niet toevallig. Het visioen van de wederkomst van Christus is **het visioen van de eeuwigheid en «sterkt onze harten»**. Als we een glimp opvangen van de heerlijkheid van de eeuwigheid met Christus, wordt onze pijn gerelativeerd en **wordt de huidige verdrukking “licht en kort”** (2 Kor. 4:17-18). We verwachten dat in de hemel niet alleen deze epidemie voorbij zal zijn, maar dat de Grote Epidemie van de Zonde met zijn gevolgen van pijn en dood voor altijd zal eindigen (Op. 21:4; Rom. 8:23-25).

Daarom, «strijd de goede strijd des geloofs, **grijp het eeuwige leven**» (1 Tim. 6:12). Houd vast, klamp vast aan het eeuwige leven. Dit advies van Paulus aan Timoteüs is het antwoord dat ik gaf aan de jongeman die me vroeg om “goed nieuws om aan vast te houden”. We moeten ons vastgrijpen aan de hoop van de eeuwigheid in de sterke schokken van het leven hier. **Deze stralen van eeuwigheid verlichten onze duisternis en voeden ons geduld.**

Vandaag klinkt meer dan ooit de stem van de verrezen Jezus met ontzagwekkende kracht en autoriteit: **«Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood»** (Op. 1:18).

Ja, **God is degene die de uren op onze levensklok markeert, niet een virus**. Daarom, temidden van de grote beproeving, vertrouwen we op Degene die beloofde:

«Uw zon zal niet meer ondergaan en uw maan niet meer afnemen, want de HERE zal u tot een eeuwig licht zijn en de dagen van uw rouw zullen ten einde wezen.» (Jes. 60:20)

Dr. Pablo Martínez

Dr. Pablo Martínez is psychiater en werkt momenteel in een privépraktijk in Barcelona (Meer informatie: [Medicine of the Person](#)). Hij vervult een gewaardeerde bediening als spreker en leraar in veel Europese landen over onderwerpen als “denken en geloof”, “de therapeutische waarde van het evangelie in emotionele problemen” of “zorg voor jezelf”. Zijn boeken over dergelijke kwesties zijn vertaald in 16 talen. Hij doceert pastoraaltheologie en ook zijn bediening als bijbelleraar wordt zeer gewaardeerd. Hij is voorzitter van de “Ravi Zacharias Foundation” in Spanje en is erevoorzitter van de Grupos Bíblicos Universitarios (GBU - IFES) in Spanje.

De website **Christelijk Denken** geeft informatie over het literaire werk van Dr. Pablo Martínez en zijn vader Ds. José M. Martínez. Door dit werk stroomt de christelijke denkwijze van de auteurs over een breed scala aan onderwerpen; theologische, psychologische en ethische vraagstukken worden vanuit bijbels perspectief bekeken met een relevante en praktische toepassing op actuele problemen.

*Copyright © 2020, Dr. Pablo Martínez
Integrale reproductie, zonder wijzigingen, van dit artikel is toegestaan
wanneer de naam van de auteur en de bron worden vermeld
(<http://christian-thought.org/nl/>)*